

Újra kell értelmezni az ókori írásokat és a magyar népi hagyományt

2020 július 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Felkavaró politikamentes beszélgetés Kásler Miklós onkológusprofesszorral az Árpád-ház DNS vizsgálatáról!

Egy tudós akkor is tudós, ha éppen miniszteri székben ül. Kásler Miklós onkológusprofesszor, az emberi er?forrásokért felel?s tárca vezet?je soha nem titkolta a magyarok eredettörténete iránti érdekl?dését. Kutatócsoportjával nemrég azonosították az Árpád-ház férfi tagjaira jellemz? DNS-t. A bejelentésnek természetesen nagy volt a sajtóvisszhangja, s ahogy lenni szokott, kapott érte hideget-meleget a baloldaltól. A professzor most a kutatás részleteibe avatja be a Magyar Nemzet olvasóit.

– Mi motiválta egyáltalán az Árpád-dinasztia archeogenetikai kutatásának megindítását?
– 2005-ben Kolozsváron el?adást tartottam a daganatok molekuláris diagnosztikájáról. A rendezvényen Raskó István, a szegedi biológiai központ professzora egyebek mellett a genetika archeogenetikai vonulatáról, a honfoglalás kori vizsgálatokról adott el?. Régi barátság f?z hozzá, mert én a szegedi mikrobiológián voltam diákkörös, ? pedig ugyanott tanársegédként dolgozott annak idején. Kés?bb, vissza-visszagondolva az el?adást követ? beszélgetésünkre, felvet?dött bennem a gondolat, hogy meg kellene próbálni genetikai módszerekkel vizsgálni az Árpád-házi csontmaradványokat, hogy meghatározhassuk a személyeket. Pontosan lehet tudni ugyanis, hogy a férfi DNS-nek létezik egy olyan szakasza, amely kizárólag ugyanabban a családban és csak a férfiakon ismétl?dik. Szinte mindig ugyanaz a szakasz, az id?k végezetéig. Annyi változás történhet, hogy körülbelül 100-150 évenként úgynevezett SNP- (egy nukleotidos polimorfizmus) mutáció alakul ki és rögzül, de a szakasz egyébként nem változik. Ezt nem hordozzák a család n?tagjai, ?k viszont hordozzák a mitokondriális DNS-t, amelyet csak a n?k örökítenek, és – hasonlóan a férfi vonalhoz – szinte soha nem változik. Ha tehát meg akarjuk határozni a Székesfehérváron eltemetett királyok személyét, akkor meg kell határozni egy Árpád-házi férfi DNS-ét, hogy azonosíthassuk a többi Árpád-házi férfit, köztük a királyokat is. A Jagellók esetében az ? rokonságukból kell mintát venni, ám mivel a fehérvári maradványok ismeretlenek, el kell jutni Lengyelországba, hogy hozzáférhessünk a Jagelló-DNS-hez egy megfelel? csontvázból. Ugyanez vonatkozik Habsburg Albertre, az Anjoukra, Szapolyaira, Hunyadi Mátyásra. Logikailag végigjártuk a genealógiai utat, a családfát, arra jutottunk, hogy minden egyes királyi maradvány esetében meg lehet határoznia a családfát, a származást.

– Mi volt az els? lépés, honnan indultak el?
– Mivel nagyon valószín?nek látszott, hogy III. Béla királyunk jelenleg ismert csontváza ténylegesen az övé, ezért engedélyt kértem Erd? Péter bíboros úrtól a vizsgálathoz. ? rendkívül készségesen és támogatóan viszonyult a kéréshez, hogy mintát vehessünk nemcsak III. Béla csontvázából és a feleségéeb?l, Anne Châtillonéból, hanem további, a Mátyás-templom alagsorában nyugvó királyinak feltételezett csontokból is. Amikor megvolt az engedély, akkor támogatást kértem a kormánytól. A régészet ügye a Belügyminisztériumhoz tartozott, és Pintér Sándor miniszter úr húszmillió forinttal támogatta a kutatást.

– Neves nemzetközi szaktekintélyeket is bevont a kutatásba. Miért volt szüksége rájuk?
– Eleve abból indultunk ki, hogy ha közzéteszünk a saját vizsgálatok alapján született eredményeket, akkor rögtön megkapjuk az észrevételeket, hogy mi közünk van az archeogenetikához.

– Így is megkapták.
– Igen, többen úgy tekintettek ránk, mintha csodabogarak lennénk. Mi azonban tudtuk, hogy lehetséges DNS-t kivonni ?si csontokból, ezt nemzetközi példák is igazolták. Raskó Istvánnak is sikerült még honfoglalás kori lovak esetében is. Leültünk hát vezet? régészekkel beszélni, amelynek az lett a vége, hogy megígérték, küldenek nekünk középkori csontmintákat, vonjuk ki bel?le a DNS-t. Ez már megel?z?en is sikerült. Tökéletesen tisztában voltam azzal, hogy párhuzamos vizsgálatokat kell végeznünk külföldi szakemberek bevonásával, mert ha csak magyarok vannak a csoportban, akkor könnyen megkaphatjuk, hogy elfogultan értelmezzük az adatokat. A neves külföldi intézmények bevonását Melegh Béla pécsi professzor vállalta, és kett?t hívott meg a valóban legkiválóbbak közül. Minden egyes csontról külön-külön is és együtt is CT-felvételek készültek, így három dimenzióban láttuk a csontokat, térben elforgatva is, és így össze is lehet rakni a csontvázat. Mérlegeltük, melyik csontban dúsul a leginkább a DNS, tehát melyik csontokból kell venni mintát. Meghatároztuk még azt is, milyen eszközzel vesszük a mintát, nehogy h? fejl?djék, mert az degradálhatja az esetlegesen meglév? DNS-eket. A kinyert mintát négy részre osztottuk, az egyiket az MTA Régészeti Intézete kapta, a másik maradt nálunk, a két további mintát pedig a külföldi partnerekhez juttattuk el. Egyikük a göttingeni, kimondottan archeogenetikával foglalkozó intézet, a világ egyik vezet? intézete volt. Minden minta kódot kapott, és senki nem tudta a vizsgálatok alatt, hogy a kód mögött milyen csontból származó minta van, mert a legvégén a nyert eredményeket így lehetett úgy összevetni, hogy a manipulációnak a legkisebb gyanúja se vet?djék fel. A göttingeni, és a mi eredményeink mindegyik minta esetében gyakorlatilag teljesen egybeesett, ami azt jelentette, hogy az adatok kölcsönösen hitelesítették egymást. Ez nagyon

fontos pont volt.

– Önök szinte biztosra vették, hogy III. Béla maradványai találhatók Székesfehérváron, míg több hivatalos közlés is Könyves Kálmánt említi.
– Könyves Kálmán halálát úgy írják le a krónikák, hogy az „agyveleje” kifolyt a fülén. S?t még azt is leírják, hogy párakötést tettek rá. Vagyis hólyagos középfülgyulladás okozta Kálmán király halálát, ami viszont deformitást okoz a koponyán, és azt CT-vel ki lehet mutatni. III. Béla koponyáján nincs ilyen eltérés, viszont látszik egy trepanáció, koponyalékelés nyoma. De olyan trepanációé, amely nem ütötte át a koponya mindkét csontlemezét, csak a küls?t. Magyarán valószín?leg rituális beavatkozáson esett át. Éppen emiatt könnyen tisztáztuk, hogy a koponya III. Béla koponyája. A vizsgálati eredményekb?l az derült ki, hogy még egy Árpád-házi király nyugszik jelenleg a Mátyás-templomban. Az anyai mitokondriumok vizsgálatával kizártuk, hogy III. Béla testvére vagy leszármazottja lett volna, nem hordozta ugyanis III. Béla feleségének jellegzetes, n?i ágon örökl?d? génjeit. Anne Châtillon csontvázát viszont a DNS-bankok segítségével vissza tudtuk vezetni az örmény királyi családig. Tehát két dolog azonosította III. Bélát, egyrészt a felesége DNS-e, illetve hogy a király nem szenvedte el azt a betegséget, amelyikben Könyves Kálmán meghalt. Ez volt tulajdonképpen az els? felvonás, a második pedig az, hogy a kivont DNS-t tovább vizsgálták több irányban. Az els? fázisban a jellegzetes, tehát a férfi haplocsoportot is jellemz? STR (short tandem repeat vagy mikroszatellita) markerekre, a n?k esetében pedig a mitokondriális DNS-re fókuszáltak a vizsgálatok. A második fázisban az új generációs szekvenálást alkalmaztuk. A 100-150 évenként ismétl?d? mutációk alapján 4500 évet tudtunk visszamenni, és földrajzilag meg tudtuk határozni, hogy akkor mely területen éltek az Árpádok férfi ?sei és rokonaik a jellegzetes génszakaszt hordozó nagyon sz?k csoport. Ezt úgy írtuk le, hogy negyven populáció génbankokban lév? 4340 mintájával hasonlítottuk össze, amelyekb?l 208 olyan egyént megszekvenáltunk, akik az Árpádokra jellemz? R1a-Z2123 f?csoportba tartoznak, ezzel ezen csoport alágait meghatároztuk, azaz a törzsfa evolúciós útja és az is, hogy az alágak mely népességekben vannak jelen, azaz mely földrajzi régióban terjedtek el. Ráadásul az Árpádok hordoznak egy egészen jellegzetes alcsoportot a haploidon belül, ami csak a család férfi tagjaira jellemz?. Ez az alcsoport ezért külön (ARP) jelzést kapott. A munkába bekapcsolódott Neparáczki Endre neves populációgenetikus is. Nagy öröm volt számomra, hogy a két irányból vizsgálódó, tehát a dinasztia, illetve a nép genetikai elemzését végz? csoportokat össze tudtam kapcsolni, mert amivel mi foglalkoztunk, az egyetlenegy család. Az Árpádok ?seit?l jövünk visszafelé egészen az Árpád-ház kihalásáig, ha kihaltak egyáltalán, mert azt nem lehet biztosan állítani.

– Milyen népek éltek az ?sök földrajzi helyén, Baktriában?
– Ehhez vissza kell menni a történetírókig, Sztrabónig és Hérodotoszig, latinokig, bizánci és arab krónikákig és másokig. ?k leírták a szkítákat, Nagy Sándor hadjáratait, meghatározták Baktria területét, ami a turáni alföld pereme, tehát a jelenlegi Észak-Afganisztán, illetve a különböz? „isztánok”, Türkmenisztán, Üzbegisztán, Kazahsztán déli területe. Ott helyezkedtek el 4500 évvel ezel?tt, pontosan az ókori Baktriában Kr. e. 2500 és 2000 között. Vagyis durván félezer évig éltek ezen a területen, amit többé-kevésbé a turáni alföldnek nevezhetünk. Majd 2000 évvel ezel?tt, tehát Krisztus korában, vagy fogalmazhatnék úgy is, hogy amikor a Kr. e. 200 körül keleti birodalmat alapító ázsiai hunok elindultak nyugati irányba, Európa felé, útba esett az Uráltól délre és nyugatra fekv? terület, ahol akkor megtalálható volt ez a gén. Ott, amit az ókori történetírók Szkítiának írtak le. Err?l a területr?l írták, hogy szarmaták, alánok lakták, a mai „isztánok” területét pedig szakák, masszagéták és más népek. Természetesen figyelembe kell venni a populációk állandó mozgását keveredését is. Nehezíti a népek azonosítását, hogy másképp nevezték saját magukat, mint ahogy ?ket a környez? népek nevezték. A megfelel? következtetést azonban kimondani nem az én feladatom, bár van róla elképzelésem. A magyarázat legyen a történészek és a nyelvészek dolga.

– Önmagában már az a kijelentés is szentségtörésnek számít, hogy a kutatások eddigi eredményéb?l akár a nyelvészek is levonhatnak következtetést. Vajon merik-e vállalni a munkát?
– A kérdés úgy alakult ki, hogy a nyelvészettudomány létrehozta a XIX. században az úgynevezett nyelvi csoportokat, amelyeket egyúttal az etnikummal azonosított. Ezen az alapon csoportosították az indoárjákat, a germán nyelveket beszél? germánokat, a szlávokat. A magyarokat a finnugor nyelvcsaládba helyezték. Manapság, több mint egy évszázad után már mindenki elfogadja, hogy az etnikai és nyelvi rokonság két különböz? dolog. A finnugor és a türk nyelvi rokonság azonban változatlanul vita tárgya. Gyorsan leperg? évezredeket és a változó él?helyet, a mozgás irányát azonban figyelembe kell venni. Senki nem állíthatja bizonyosan, hogy nem találkoztak a mi ?seink, vagy adott esetben az Árpádok ?sei a finn vagy az ugor népek ?seivel. Na de hol? Az Ural keleti vagy a nyugati oldalán, esetleg Baktriában? És mikor? Ki vett át és kit?l nyelvtant és szavakat? Hol találkozhattak és mikor? És még milyen találkozások és hatások lehettek? Hogyan kerültek a magyarok a Kárpát-medencébe, s hogyan kerültek a finnek és ugorok az Északi-tenger partjára? A távolság több ezer kilométer. Számos efféle kérdés vet?dik fel, amire választ kell adni.

– A bejelentés nagy sajtóvisszhangot váltott ki, számos cikket, megjegyzést lehetett olvasni. Folyamatosan el?hozakodtak azzal, hogy hogyan lehet az uralkodó dinasztiát bármilyen módon azonosítani a magyarsággal?
– Ilyet soha nem is tettünk. Megint a szokásos módszer köszön vissza, amin már túl kéne lépni. Az ember leírja feketén-fehéren a megállapításokat, a tényeket. Csak el kellene olvasni. Ehelyett olyan kijelentést tulajdonítanak nekünk, amit soha nem írtunk és nem is mondtunk, aztán elkezdik cáfolni. Soha senki nem beszélt arról, hogy az Árpádok genetikai átörökít? anyaga ugyanaz, mint a populáció összes többi tagjáé, hiszen minden egyes személynek más és más a genetikai állománya. Az Árpádoké úgy kezd?dik, hogy R1a, egészen nyolc további bet?ig. Ahogyan elhagyjuk a bet?ket, egyre ?sibb és szélesebb csoport rokoni érintettségét találjuk, és így jutunk vissza az id?ben az R1a-hoz, ami beteríti Eurázsia jelent?s területeit. Butaság tehát, amit beszélnek, nem értik a dolog lényegét.

– Nyilván az afgán eredet felvetése is ilyen félreértés, igaz?
– Persze. Meg tudja mondani valaki, hogy 4500 évvel ezel?tt ki volt jelen a Kárpát-medencében, vagy hol voltak 4500 éve a germánok Berlint?l, a szlávok Kijevt?l, a jelenlegi afgánok Kabulból? Az ilyen kommentárokkal nem nagyon érdemes foglalkozni, mert nincs ismeret mögöttük. Mintha az ember a fókát tanítaná futballozni és beszélgetne vele a labdajátékokról. A tudományban tézis, antitézis, szintézis létezik. Tényt ténnyel, érvet érvvel kell szembesíteni. A beszólásokat nem lehet értelmezni. Ezzel együtt én mindenkinek elfogadom a jogát, hogy azzal foglalkozzon, amivel szeretne. A különbség vagy a határ ott van, hogy az ember milyen érveket, tényeket tud felsorakoztatni. Itt van az Árpádok génje, nagyon pontosan leírtuk. Aki ezt a kutatási eredményt valamiért vitatja, az határozza meg maga az Árpádok haplocsoportját is, és ha nem egyezik a kett?, akkor a problémát – akár további kutatók bevonásával is – tovább kell vizsgálni. Folyamatosan újra és újra ugyanazokat a kérdéseket fel lehet vetni, s?t fel is kell vetni, mert a vizsgálómódszerek fejl?dnek, újakat fedeznek fel, és mindig tovább lehet lépni. Ilyen továbblépésre nyílik most esély a finnugor nyelvcsalád elméletét újragondolva. Mert semmi kétségem nincs, hogy például türkökkel, finnekkel és ugorokkal is találkoztak eleink. Valószín?, hogy másokkal is. A nyelvek változtak, hatottak egymásra. A nyelv sem állandó, miként a népek, amelyek beszélik ?ket, szintén változnak az eltelt id?ben és földrajzilag is.

– Ön szerint a finn és a magyar nyelv közötti kapcsolatot jelz? kölcsönhatások mikor alakultak ki, s mikor hatottak egymásra?
– Nyilván a kölcsönhatások úgy nem alakulhattak ki, hogy a népek ötezer kilométerre voltak egymástól, az id?k során azonban a távolság változott közöttük. Lehet, hogy ami egy id?pontban ötezer kilométer vagy háromezer kilométer volt, az ötszáz évvel korábban csak százötven kilométert vagy a szomszéd falut jelentette. Aki nem folyamatában értelmezi a dolgokat, nagyon hibás útra téved. Ezekre a folyamatokra azonban az újabb és újabb kutatási eredmények ismeretében újra és újra másképpen kell tekintenünk. És ez így van jól. Mi a szerencsés népek közé sorolhatjuk magunkat: van ?si történelmünk, kultúránk, hagyományaink, nyelvünk, bár a magyar múlt még lezáratlan. Van még mit kutatni.

Niczky Em?ke - www.magyarnemzet.hu

Kapcsolódó írás:
A Mátyás-templomban elhelyezett Árpád-házi csontvázak azonosítása
Kásler Miklós nagyot robbantott: a 2012 és 2017 között lezajlott **genetikai kutatás** meghatározta az *Árpád-házi genotípust.*

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló